

ŚW. JACEK INFO

Modlitwa | Społeczność | Informacje

Dzień Życia Konsekrowanego

2 lutego Kościół obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego. W ten sposób cały lud Boży przeżywa na nowo to, co wydarzyło się w świątyni Jerozolimskiej - Maryja wraz z Józefem ofiarowała Dzieciątka Jezus Bogu Ojcu, a Symeon ogłosił, że nowo narodzony Syn Boży jest Światłem świata i Zbawieniem narodów.

W 1997 r. Jan Paweł II właśnie w to święto ustanowił Światowy Dzień Życia Konsekrowanego, stwarzając okazję do głębszej refleksji całego Kościoła nad darem życia poświęconego Bogu. Matka Najświętsza ofiaruje Panu Bogu największy Dar, jaki otrzymała - Syna, Jezusa Chrystusa, a tym samym składa w ofierze siebie. Podobną ofiarę, z siebie samych w miłości do Chrystusa, składają osoby konsekrowane. Podkreślił to Jan Paweł II, mówiąc: "Ofiarowanie Jezusa staje się wymowną ikoną całkowitego oddania własnego życia dla tych, którzy powołani są, aby odtworzyć w Kościele i w świecie, poprzez rady ewangeliczne «charakterystyczne przymioty Jezusa, dziewictwo, ubóstwo i posłuszeństwo»" (Vita consecrata, nr 1).

W orędziu na I Dzień Życia Konsekrowanego Ojciec Święty określa jego potrójny cel.

Odpowiada on po pierwsze, osobistej potrzebie uroczystego uwielbienia Pana i dziękczynienia za wielki dar życia konsekrowanego, życia które ubogaca i raduje Wspólnotę chrześcijańską poprzez swoje wielorakie charyzmaty oraz poprzez budujące owoce tak wielu istnień, całkowicie oddanych dla sprawy Królestwa.

Dzień Życia Konsekrowanego ma - po drugie - za zadanie przyczynić się do poznania i do szacunku dla życia konsekrowanego ze strony ludu Bożego.

Trzeci powód odnosi się bezpośrednio do osób konsekrowanych, zaproszonych do wspólnych i uroczystych obchodów niezwykłych dzieł, których Pan w nich dokonał, aby odkryć jeszcze bardziej w świetle wiary blaski tego Bożego piękna, które przez Ducha promieniają w ich sposobie życia, oraz aby jeszcze żywiej uświadomić sobie ich niezastąpioną misję w Kościele i w świecie.

"Życie konsekrowane znajduje się w samym sercu Kościoła jako element o decydującym znaczeniu dla jego misji, ponieważ wyraża najgłębszą istotę powołania chrześcijańskiego oraz dążenie całego Kościoła-Oblubienicy do zjednoczenia z jedynym Oblubieńcem" - podkreśla Jan Paweł II w adhortacji apostoelskiej Vita consecrata. "Życie konsekrowane nie tylko w przeszłości było pomocą i oparciem dla Kościoła, ale stanowi cenny i nieodzowny dar także dla teraźniejszości i przyszłości ludu Bożego, ponieważ jest głęboko zespolone z jego życiem, jego świętością i misją".

Historia Kościoła pokazuje, że w każdym czasie są ludzie, którzy na wzór ewangelicznej Marii pragną "obrać lepszą część" - podejmują życie w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie, by sercem czystym i niepodzielnym służyć Chrystusowi Panu i bliźnim. Historia ukazuje, że życie w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie pozwala na osiągnięcie miłości doskonałej.

Praktykowanie rad ewangelicznych stanowi oś życia zakonnego. Składane śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa dotyczą trzech podstawowych dziedzin życia.

Ślub czystości

Jest wyborem Chrystusa jako jedynej miłości i dlatego wiąże się z dobrowolną rezygnacją z życia małżeńskiego. Ta miłość oblubienicy do Oblubieńca znajduje swoje przedłużenie w miłości do tych, których wszyscy opuścili.

Ślub ubóstwa

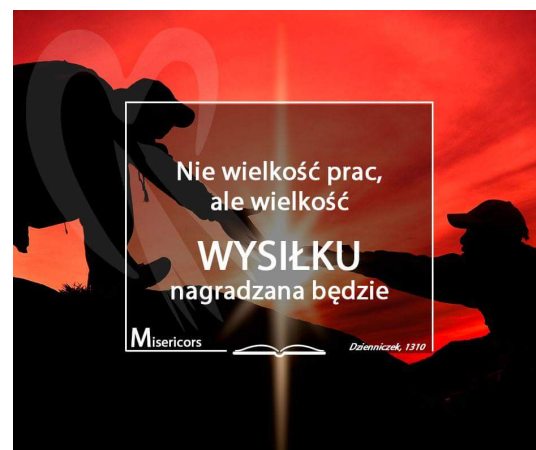
Jest odpowiedzią życia konsekrowanego na powszechnie obecną dzisiaj "materialistyczną żądzę posiadania, lekceważącą potrzeby i cierpienia słabszych i wyzutą z wszelkiej troski o zachowanie równowagi zasobów naturalnych" (Vita consecrata, nr 89).

Ślub posłuszeństwa

Związany jest z kulturą wolności, ściśle związaną z szacunkiem dla osoby ludzkiej, z pomniejszaniem obszarów niesprawiedliwości i przemocy. "Posłuszeństwo właściwe dla życia konsekrowanego ukazuje w sposób szczególnie wyrazisty posłuszeństwo Chrystusa wobec Ojca i opierając się na tej właśnie tajemnicy, poświadcza, że nie ma sprzeczności między posłuszeństwem a wolnością" (Vita consecrata, nr 91).

Powołanie do życia zakonnego jest radą, do której wzywa nas Jezus Chrystus. Rady ewangeliczne, w ich wielości, są proponowane wszystkim uczniom Chrystusa. Doskonałość miłości, do której są powołani wszyscy wierni, nakłada na tych, którzy w sposób wolny przyjmują wezwanie do życia konsekrowanego, obowiązek praktykowania ubóstwa i posłuszeństwa oraz czystości w bezżenności dla Królestwa.

Zakony wyrastały w historii Kościoła, powstawały w nim i jemu służyły. Chrześcijanie pragnący żyć w całkowitej zgodzie z ideałami swojej religii, zasilali źródło Kościoła zagrożonego stale przez oschłość i zepsucie. Zakony są ważną częścią Kościoła. Zapotrzebowanie na ich działalność nie maleje, lecz wręcz przeciwnie - rośnie.

Msze św. w lutym: pon., śr., pt., sob.: g. 18.00; wt., czw.: g. 8.00; ndz.: g. 8.00, 10.00, 12.00 i 19.30, Droga Krzyżowa: pt. dla dzieci 17.30, dla dorosłych i młodzieży 18.30, Gorzkie Żale nd. 18.45

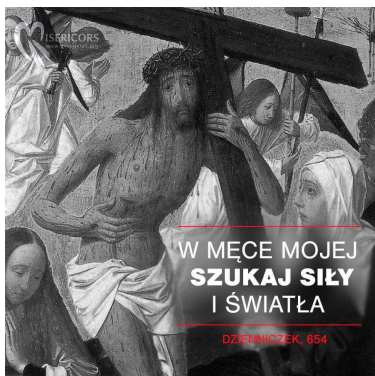
Redakcja: swjacek.info@gmail.com

Informacje

W styczniu **chrzest święty przyjął** Aleksander Jakub Buczak. Chłopcu życzymy, aby wzrastał w łasce u Boga i u ludzi, a Rodzicom wiele cierpliwości w wychowywaniu i wytrwałości w kształtowaniu charakterów ich pociech.

W każdy pierwszy piątek

miesiąca po Mszy świętej możliwość adoracji Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie w ciszy do godziny 21.00. W okresie Wielkiego Postu - możliwość adoracji w każdy piątek po zakończeniu Drogi Krzyżowej.

Rekolekcje wielkopostne

(szkolne i dla dorosłych) odbędą się w dniach 4 - 7 marca. Zapraszamy!

Modlitwa - "Wtedy będą pościć"

Rozważania Św. Bernarda z Clairvaux (1091-1153), mnicha cysterskiego, doktora Kościoła

Dlaczego post Chrystusa nie miałby być wspólny dla wszystkich chrześcijan? Dlaczego członki ciała nie miałyby naśladować Głowy? (Kol 1,18). Jeśli otrzymaliśmy dobra od tej Głowy, to czy nie moglibyśmy znosić zła? Czy chcemy odrzucić Jej smutek i uczestniczyć w Jej radościach? Jeśli tak się sprawa przedstawia, stajemy się niegodni bycia jednym ciałem z Głową. Ponieważ wszystko, co wycierpiała, jest dla nas. Jeśli odstrasza nas współpraca w dziele naszego zbawienia, w jaki sposób okażemy się Jej pomocnikami? Pościć z Chrystusem to niewielka rzecz dla tego, który ma zasiąść z Nim przy stole Ojca. Błogosławiony, kto przylgnie w całości do Głowy i towarzyszy Jej, dokądkolwiek idzie (Ap 14,4). W przeciwnym razie, gdyby został od Niej odłączony, brakłoby mu także tchnienia życia...

Dla mnie przylgnąć całkowicie do Ciebie jest dobrem, o chwalebna i błogosławiona Głowo, nad którą pochylają się także aniołowie (1P 1,12). Będę szedł wszędzie, dokąd Ty pójdziesz. Jeśli przechodzisz przez ogień, nie odłączę się od Ciebie i nie będę się bał żadnego zła, bo Ty jesteś ze mną (Ps 23,4). Ty nosisz moje bolesti i cierpisz za mnie. Ty pierwszy przeszedłeś przez wąski przesmyk cierpienia, by ofiarować szeroko otwarte przejście członkom, którzy za Tobą idą. Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? (Rz 8,35)... Ta miłość jest jak wyborny olejek na głowie, który spływa na brodę, a także na brzeg szaty, aby namaścić najmniejszą nitkę (Ps 133,2). W Głowie jest wszelkie miłosierdzie, w Głowie pełnia olejków duchowych, jak napisane: "Bóg, namaścił ciebie olejkiem radości" (Ps 45,8)...

A o co nas prosi Ewangelia na początku tego Wielkiego Postu? "Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę" (Mt 6,17). Cudowna łaskawość! Duch Pański jest nad Nim, został nim namaszczony (Łk 4,18), jednakże, aby ewangelizować ubogich, mówi im: "Namaść sobie głowę".

z opracowania aplikacji Pismo Święte, Pallotinum

Msze św. w lutym: pon., śr., pt., sob.: g. 18.00; wt., czw.: g. 8.00; ndz.: g. 8.00, 10.00, 12.00 i 19.30, Droga Krzyżowa: pt. dla dzieci 17.30, dla dorosłych i młodzieży 18.30, Gorkie Żale nd. 18.45

Redakcja: swjacek.info@gmail.com

Patron miesiąca - św. Błażej

(ur. w Sebaście - zm. ok. 316 r.)

Święty Błażej z Sebasty - biskup, męczennik, jeden z Czternastu Świętych Wspomożycieli, święty Kościoła katolickiego i prawosławnego.

Życie

Zarówno osoba jak i życie św. Błażeja osnute są legendami. Żywy kult przez wieki, jaki odbierał na Wschodzie i Zachodzie, świadczy o historyczności jego postaci i męczeńskiej śmierci. Według tradycji św. Błażej przyszedł na świat w Cezarei Kapadockiej (dzisiejsza Turcja). Początkowo pracował jako lekarz, jednak zrezygnował ze swojego zawodu i udał się na pustynię, aby tam być bliżej Boga poprzez modlitwę i umartwienia. Po śmierci biskupa Sebasty w Armenii (dzisiejsze Sivas w Turcji) miejscowe duchowieństwo, jak i wierni świeccy zwrócili uwagę na osobę Błażeja, wybierając go na swojego pasterza. W tym czasie na Wschodzie panował Licyniusz (306-323), pragnący zniszczyć chrześcijaństwo i z tego powodu wzniecił on krwawe prześladowanie. Błażej schronił się wówczas do jednej z pieczar górskich i stamtąd nadal kierował swoją diecezją. Doniesiono jednak władzom o miejscu jego przebywania. Aresztowano go i umieszczono w więzieniu, gdzie umacniał w wierze swoich współwięźniów. W więzieniu także uzdrowił w sposób cudowny syna pewnej kobiety, któremu oś przebiła gardło i groziło to uduszeniem. Gdy daremne stały się namowy i groźby kierowane do uwięzionego Błażeja wobec jego niezłomności w wierze, poddano go okrutnym torturom i w końcu ścięto bohaterskiego biskupa mieczem.

Patronat

Lud widział w św. Błażeju opiekuna zwierząt domowych, czcił go jako patrona od chorób gardła i krwotoków. Jako swego patrona obrali św. Błażeja gręplarze i kamieniarze. Św. Błażej jest także patronem miasta Dubrownik w Chorwacji.

Dzień obchodów

Wspomnienie liturgiczne w Kościele katolickim obchodzone jest 3 lutego. Cerkiew prawosławna wspomina męczennika Błażeja 11/24 lutego, tj. 24 lutego według kalendarza gregoriańskiego.

Zwyczaje

W dniu św. Błażeja święci się skrzyżowane świece, zwane błażekami, którymi następnie błogosławi się wiernych, aby zachować ich od bólu gardła. Czasem też poświęcano chleb, wino, wodę i owoce. Współcześnie w Kościele katolickim błogosławi się świece ku czci św. Błażeja i udziela się nimi błogosławieństwa obecnym w świątyni wiernym, tradycyjnie dotykając gardła skrzyżowanymi świecami (można to czynić, np. w domu i nie tylko w sam dzień poświęcony św. Błażejowi). Błogosławiąc świece kapłan mówi: (...) Dając świadectwo wiary św. Błażeju, chwalebny biskup, zdobył palmę męczeństwa. Ty, Panie, udzieliłeś mu łaski leczenia choroby gardła, prosimy Cię, pobłogosław te świece, aby wszyscy wierzący przez wstawiennictwo św. Błażeja, zostali uwolnieni od chorób gardła i wszelkiego innego zła, i aby zawsze mogli Ci dziękować (...).

Ikonaografia

W ikonografii św. Błażej przedstawiany jest jako biskup, który błogosławi.

Atrybutami jego są: jeleń, pastorał, ptaki z pożywieniem w dziobie, dwie skrzyżowane świece, zgrzebło - narzędzie tortur.

Msze św. w lutym: pon., śr., pt., sob.: g. 18.00; wt., czw.: g. 8.00; ndz.: g. 8.00, 10.00, 12.00 i 19.30, **Droga Krzyżowa:** pt. dla dzieci 17.30, dla dorosłych i młodzieży 18.30, **Gorzkie Żale** nd. 18.45

Redakcja: swjacek.info@gmail.com